

cedirektivet skal ske på et oplyst grundlag. Ingen af de partier, der er til stede i Folketingssalen i dag, skal efterfølgende kunne fralægge sig et ansvar, hvis denne lovgivning bliver gennemført. Vi skal ikke efterfølgende kunne se flæbende, tudende ministre blive overraskede over, at deres politik har konsekvenser. Vi har et ansvar for, hvordan EU's politik bliver, ikke kun over for os selv, men også over for fremtidige generationer.

Det grundlæggende spørgsmål er: Ønsker vi at regulere markedet og stille krav, eller ønsker vi at lægge den demokratiske byrde fra os og lægge ansvaret for befolkningens beskyttelse over på markedet? Det er det, vi skal diskutere i dag.

Besvarelse

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er ikke længe siden, at vi sidst havde en drøftelse om servicedirektivet her i Folketingssalen. Det var i forbindelse med behandlingen af Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 45 i juni måned, og Enhedslisten har nu bedt mig om at redegøre for regeringens holdning til servicedirektivet.

Lad mig starte med at slå fast, at regeringen støtter initiativer, der kan sikre et mere velfungerende indre marked, og det gælder også på området for tjenesteydelser, hvor der er dokumenteret en lang række barrierer. Det må imidlertid stå klart for enhver, at regeringen har en meget kritisk tilgang til det foreliggende forslag. Regeringen kan således ikke støtte det nuværende forslag fra Kommissionen, og den tilgang tror jeg et stort flertal af Folketingets partier er enig i.

Inden jeg uddyber regeringens holdning til direktivforslaget, herunder oprindelseslandsprincippet og forslaget betydning for arbejdsmarkedet, vil jeg gerne nævne regeringens overordnede holdning i relation til skabelsen af et indre marked for tjenesteydelser.

EU's indre marked for varer er en af EU's største succeser. Det har resulteret i et større og bedre udvalg af varer til lavere priser til gavn for både danske virksomheder og forbrugere. Det indre marked for tjenesteydelser halter derimod langt bagefter. Det hæmmer vækst- og jobpotentialet i hele EU, herunder Danmark, og regeringen har derfor generelt en positiv holdning til at

få skabt et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser.

Barrierer rammer ikke mindst et land som Danmark. Danmark har en lille, men åben økonomi samt mange små og mellemstore virksomheder, og mange af disse virksomheder afholder sig fra at udnytte mulighederne i det indre marked, fordi det er for besværligt, og fordi der skal bruges alt for mange ressourcer til rådgivning.

Kommissionens forslag indeholder en række fornuftige tiltag, hvad angår virksomhedsetablering. Hensigten med forslaget er bl.a. at gøre det nemmere for virksomheder at etablere sig permanent i andre medlemslande, og derfor forenkles de administrative procedurer, så det bliver let og ubureaukratisk at etablere sig. Ligeledes vil direktivet sikre erhvervsdrivende, at de får en fast indgang i et medlemsland, hvor de skal henvende sig for at få hurtig og præcis information om regler og procedurekrav. Det følger dog samtidig af forslaget, at når en virksomhed etablerer sig i et andet EU-land, skal den overholde reglerne i det pågældende land. Hvis en græsk virksomhed etablerer sig i Danmark, er det de danske regler, der skal overholdes, og det ændrer Kommissionens forslag ikke ved.

Kl. 10.10

Når regeringen ikke kan støtte det foreliggende direktivforslag, skyldes det, at Kommissionens forslag ganske enkelt er for vidtgående, først og fremmest i den foreslåede anvendelse af oprindelseslandsprincippet. Oprindelseslandsprincippet indeholder en lang række problematiske elementer, og lad mig fremhæve et par af de væsentlige elementer, som regeringen finder problematiske.

Princippet indskrænker grænserne for, i hvilket omfang væsentlige og nødvendige nationale standarder inden for f.eks. miljø- og forbrugerskyttelse kan opretholdes fremover. Dernæst er det uklart, hvilke nationale regler servicevirksomhederne skal følge, altså hvilke regler der reelt er omfattet af princippet, og hvilke der ikke er det. Det er ikke med til at skabe klarhed for virksomhederne, og det er ikke med til at skabe klarhed for forbrugerne.

Princippet vil også være konkurrenceforvridende for servicevirksomheder fra EU-lande med høje nationale standarder, og endelig kan vi risikere at komme i en situation, hvor en virksomhed straffes for en handling, der er lovlig i det land, hvor tjenesteydelsen leveres, men ulovlig i hjemlandet. Regeringen kan derfor ikke